

COTIDIAN AL SPORTULUI  
ROMÂNESC  
Redacția și administrația: str. Voile  
Cămin nr. 16, tel. 11.10.05, interurban  
72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

# SPORTUL

4  
pagini  
30  
bani

ANUL XXIV Nr. 52 (5486)

Joi 4 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

## CAMPIONATUL DE HOCHEI SE REIA SÎMBĂȚĂ ÎN CAPITALĂ

În primele două etape se dispută două jocuri dimineața și unul după-amiază

Brusca schimbare a temperaturii a produs în aceste prime zile ale noului an multe necazuri amatorilor de sporturi de iarnă. Firește, cei mai „păgubiți” au fost schiorii. Dar, și jucătorii de hochei au avut de suferit din cauza perturbărilor survenite în starea vremii. Ca urmare a temperaturii ridicate, cel de al doilea tur al campionatului republican, care trebuia să înceapă sîmbătă 6 ianuarie la Miercurea Ciuc, și-a mutat locul de disputare în București. Aci, patinoarul artificial asigură condiții certe și, desigur, mai bune, acestor competiții de bază în activitatea in-

ternă a jocului cu crosa și pucul.

Nu-i greu de bănuț că locuitorii micului orășel de la poalele Harghitei sînt la ora aceasta supărați că nu vor putea urmări disputa celor mai bune echipe de hochei din țară. Dar, riscurile fiind mari federația a hotărât — și bine a făcut — ca partida să aibă loc în Capitală. Deci, sîmbătă 6 ianuarie întrecerea pentru titlul de campion se va relua pe patinoarul artificial.

La fel ca anul trecut, în lupta pentru înfățișate sînt angajate formațiile bucureștene Dinamo și Steaua, rolul de „prim-solș-tă” revenind în această ediție dinamoviștilor. Învingători în jocul derby cu scorul de 6-1. Isi va lua, acum în turul al II-lea, Steaua revanșa? Răspunsul îl vom primi vineri 12 ianuarie, cînd este programat acest joc. În legătură cu partida Dinamo-Steaua, ne gîndim dacă nu ar fi util ca federația să facă o mică derogare de la program și să stabilească disputarea întîlnirii în ziua de sîmbătă 13 ianuarie. Ar fi numai spre folosul hocheiului nostru!

Și acum, un ultim amănunt. În primele două zile, deci sîmbătă și duminică, orele de începere a partidelor sînt schimbate. Dimineața au loc două jocuri, iar după-amiază un singur meci, în cuplaj cu... spectacolul „Hochei melody”.



O imagine sugestivă de la unul din jocurile disputate în primul tur al campionatului: Steaua — Agronomia Cluj. Portarul clujean, Radu Șerban, încearcă să oprească atacul lui Gheorghiu (Steaua) — în stînga. Foto: Vasile Bageac

## DE LA TEORIE LA PRACTICĂ

Sportul școlar a devenit un izvor care alimentează continuu sportul de performanță. Neglijat într-un timp, reconsiderat acum, el a revenit în centrul preocupărilor legate de sport. Nu se mai pot imagina rezultate deosebite la vreun sport fără o temelie fundamentală tocmai pe tineretul studios, pe o selecție judicioasă și o instruire metodică a acestuia. Să nu uităm că din rîndurile lui s-au ridicat Mihaela Penes, campioana olimpică, Cristina Balaban, medaliata campionatelor europene și gimnasta Alina Goreac. Sau, alte talente autentice ca Anca Andrei, Zeno Giurasa (Reșița) și Vladimir Belean (București). Tradiționalul duel Costa — Șoptereanu datează de pe timpul cînd cei doi înotători se aflau pe băncile școlii.

Pentru depistarea talentelor din rîndul elevilor și pregătirea lor pentru performanță au fost și sînt organizate diverse campionate și concursuri republicane pentru școlile de toate gradele, iar numeroase echipe participă la cîteva campionate divizionare. De asemenea, baza materială destinată elevilor a crescut simțitor. Totodată, un număr sporit de profesori și antrenori stau la dispoziția tinerilor care, după ce au făcut cunoștință cu sportul recreativ în orele de educație fizică, doresc să-și ridice măiestria, să se afirme în acest domeniu.

Cu toate aceste încercări menite — fără indoială — să ajute la ridicarea pe o treaptă superioară a sportului în școli, sînt încă unele lucruri care se ernes greu, care împiedică dezvoltarea pe care ar trebui s-o aibă, în mod firesc, miscarea sportivă printre elevi. Un caz revelator este cel prezentat de situația inechitabilă pe care o au, în comparație cu celelalte formații, echipele școlare în campionatele divizionare. Iată ce ne sesizează, de exemplu, profesorul Aurel Dascălu din Bacău: „La școala noastră avem o echipă feminină de volei care anul trecut a reușit să promoveze în divizia B, seria a III-a... Fiind eleve (în clasele VIII-XI), jucătoarele respective sînt puse într-o situație de inferioritate netă în ce privește condițiile materiale în deplasare (hrană și cazare) față de celelalte formații neșcolare și nesudentești... Toată lumea ne dă dreptate, dar nimeni nu ne acceptă normele financiare admise echipelor divizionare, motiv pentru care sîntem nevoiți să ne încadrăm în instrucțiunile privind activitățile de masă și extracurriculare ale elevilor... Problema este generală pentru toate echipele divizionare școlare din țară”.

Desigur, este foarte dificil să faci sport astfel, și încă de performanță, în competiție directă cu adversarii beneficiind de condiții net superioare. Dar, din păcate, lipsa unor precizări financiare referitoare la participarea echipelor școlare nu reprezintă singura lacună rămasă nerezolvată. Să enumerăm cîteva: nu s-a elaborat un act normaliv în privința drepturilor elevilor care activează în secțiile de performanță ale școlilor sportive și liceelor cu program de educație fizică; nu este elucidată nici indemnizația de antrenament și cea a cheltuielilor de transport pentru elevi (asa cum există o reglementare pentru copii și juniorii de perspectivă din cluburi, de la centrul de antrenament „Viitorul” etc.); nu se cunosc criteriile administrative de organizare a unor acțiuni de perspectivă (tabere și cantonamente — în timpul vacanțelor) pentru sportivii fruntași din rîndul școlărilor; nu au fost întocmite instrucțiunile pentru procurarea și gospodărirea fondurilor necesare activității sportive din școli; nu este reglementată încă plata baremurilor de arbitraj la etapele raionale ale campionatelor republicane școlare. Lista problemelor aflate în suspensie ar putea continua încă.

Sportul școlar trebuie să promoveze pe locul care i se cuvine. De aceea, se impune o ieșire din actuala situație, astfel încît aprecierea că el este o pepinieră a sportului de performanță să nu rămîină o simplă enunțare teoretică.

T. STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)

Constantin COMARNISCHI

600 de elevi și eleve dezleagă problemele mișcării sportive, fac sport, organizează și participă la concursuri cultural-artistice, leagă prietenii, PETREC O VACANȚĂ DE NEUITAT!

## LA MIERCUREA CIUC CU ORGANIZATORII ACTIVITĂȚII SPORTIVE DIN ȘCOLI

Miercurea Ciuc are de cîteva zile oaspeți dragi: mai bine de 600 de elevi și eleve din întreaga țară. Sînt președinții comisiilor sportive din licee, sosiți din inițiativa C.C. al U.T.C. și a Ministerului Învățămîntului, pentru a participa la o tabără specială: o tabără sportivă. Mai exact, o tabără în care activitatea sportivă va avea ponderea cea mai mare. Dar, nu și exclusivitate, după cum vom vedea.

Hașa, comandantul taberei, pentru a mă pune în temă cu tot ceea ce ar putea să întreprindă

intre solicitările unor tovarăși din comandament, găsind totuși răgaz pentru a schimba cîteva cuvinte.

### O tabără «sui generis»

rezeze în legătură cu această laudabilă inițiativă. Intre două telefoane — care zburlează aproape din minut în minut,

Plec de la ideea că în persoana tovarășului Hașa a fost ales un bun comandant. Un om entuziasmat (de un entuziasm de-a dreptul contaminant!) și care — obligatoriu pentru o asemenea funcție — este și un excelent organizator. Imi arată în mod explicit ce-ar dori să însemne pentru elevi cele 10 zile pe care le vor petrece la Miercurea Ciuc:

— Sînt aici, în tabără, elevi dintre cei mai buni, copii cu o situație școlară exemplară, totodată practicanți însuflețiți ai sportului și cu spirit organizatoric. Această din urmă calitate i-a pus în postura de a răspunde, ca coordonatori de activitate sportivă din școala respectivă. Firește, nu singuri.

★  
Încerc să-l sustrag cîteva momente, din multiplele sale treburi, pe tovarășul Gilgor

## „Cupa Unirii” — o mare competiție rezervată schiorilor de categoria a II-a și a III-a

Concursul de deschidere de la Predeal va fi precedat de o selecție a juniorilor

Hotărît lucru, comisia pentru probleme de sport din cadrul Uniunii Generale a Sindicatelor este pornită pe fapte mari în ceea ce privește schiul. Într-adevăr, după frumoasa competiție „Cupa U.G.S.R.”, desfășurată la sfîrșitul anului trecut, cu participarea celor mai buni schiori din regiunile montane ale țării, iată că s-a trecut la organizarea unei alte întreceri de amploare, destinată însă sportivilor cu categoriile de clasificare a II-a și a III-a.

„Cupa Unirii” (aceasta este denumirea concursului, la reușita căruia va contribui și federația de specialitate) va avea loc în pitorescul orășel Vatra Dornei, în zilele de 20 și 21 ianuarie, cu participarea selecționatei de regiuni care au condiții pentru practicarea acestui sport. Problemele întrecerii sînt: slalom urias și slalom special la băieți și fete, fond 10 km și 4x10 km băieți, 5 km și 3x5 km fete. Echipele vor fi alcătuite din 3 băieți și 2 fete la probele alpine, 4 băieți și 3 fete la cele de fond.

Desigur, vestea organizării unei astfel de competiții va stîrni multă bucurie în rîndul schiorilor din categoriile amintite, care au, în sfîrșit, o înfîlțire rezervată lor. Sîntem conștienți că acest lucru va constitui pentru ei un imbold și că, pînă la 20 ianuarie, se vor pregăti cu toată seriozitatea, astfel ca în ziua startului să se prezinte în cea mai bună formă. Pe de altă parte, este de datoria comitetelor sindi-

★  
În ceea ce privește tradiționalul concurs de deschidere a sezonului, programat, în organizarea federației, pentru duminică aceasta la Predeal (probele alpine și fondul) și la Poiana Brașov (săriturile), el va avea o interesantă uvertură. Este vorba de o competiție de selecție care se va disputa sîmbătă, la Predeal, cu participarea juniorilor aflați în taberele școlărești din Poiana Brașovului, de pe Valea Prahovei și din alte stațiuni de munte. Cei clasificați în primele 20 de locuri vor fi invitați de federația de schi-bob să participe la concursul inaugural, alături de cei mai buni schiori ai țării.



P. Clinci va reprezenta regiunea Ploiești la „Cupa Unirii”, cu șanse apreciable la unul din locurile fruntașe. Foto: A. Neagu

## Vitezisții de la Dinamo București concurează la Berlin

În cursul zilei de azi urmează să părăsească Capitala, cu destinația Berlin, patinoarii de viteză Dan Lăzărescu, Victor Sorescu, Maria Pasnadi și Horia Timis (Dinamo București). Aceasta va evolua în zilele de 6 și 7 ianuarie în concursul internațional dotat cu trofeul „Cupa Dynamo Berlin”, la care participă sportivi din Olanda, Suedia, Finlanda, Polonia, Ungaria și R.D. Germană.

## Sportivi distinși cu Diploma de onoare a C.C. al U.T.C.

Cu prilejul celei de a 20-a aniversări a Republicii, sportivilor Ion Baciu (lupte), Virgil Atanasiu (tir), Tănase Mureșanu (scrimă) și Nicolae Giju (box) le-a fost înmînată Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. pentru merite deosebite în activitatea sportivă.

În R.F. a Germaniei

## Astăzi, încep întrecerile campionatului mondial universitar de handbal (m)

FRANKFURT PE MAIN, 3 (prin telefon). După jocurile susținute la 1 ianuarie în cadrul turneului Fulger desfășurat în Berlin și occidental și câștigat de handbalistii noștri, reprezentativa universitară a României s-a deplasat la Frankfurt pe Main unde și-a continuat pregătirile. În sala de la BundesSportschule, sub supravegherea antrenorilor E. Trofin și N. Nedel.

## Admira Viena — Rapid București 10-19

VIENA, 3 (prin telefon). Primul din cele două jocuri, programate în al doilea tur al C.C.E. la handbal feminin între campioanele Austriei și României, Admira Viena și Rapid București, a reușit formației române cu scorul de 19-10 (8-4). Partida a plăcut publicului spectator aflat în Wienerstadion, mai ales prin ritmul timpus de echipa bucureșteană, care a condus tot timpul, realizînd, pe merit, o victorie categorică. Pentru Rapid au înscris: Hedeșiu (7), Starck (5), Gheorghie (4), Băicoianu (2) și Bitan (1). A arbitrat: László Marki (Ungaria). Jocul retur va avea loc la București în ziua de 7 ianuarie.



La sfîrșit de săptămîină, o zi de relaxare în cadrul plăcut și pitoresc al munților este binevenită

O excursie pentru sfîrșit de săptămîină sau o excursie din stațiunea unde vă petreceți concediul?

Pentru ambele eventualități vă oferă sugestii rubrica noastră

## TURISM

(în pag. a 2-a)



# HERCULAN

## Locuri de popas CABANA VALEA SADULUI

O cabană nouă, care cunoaște prima zăpadă din existența ei, a fost înălțată în Munții Lotruului, la o altitudine de 503 metri și, faptul că în apropierea ei se află terenuri propice pentru practicarea schiului și a sănișului, ne determină să v-o recomandăm pentru un popas în acest sezon.

Este vorba de CABANA VALEA SADULUI care prezintă, totodată, avantajul de a fi foarte accesibilă datorită drumului carosabil (DR9: Avrig—Tâlmăciu—Ritul Sadului) pe care avem de parcurs, de la Tâlmăciu, cca 15 km.

Situată într-un frumos cadru natural, cabana poate găzdui 21 de turiști (altit. vara cit și iarna) în camere de 2—3 locuri. Înregistrată cu mobilier nou, cu instalații interioare de apă și sanitare, ca și de electricitate, cabana Valea Sadului dispune totodată de jocuri distractive (șah, remy, table) și chiar de o picărie.

Un restaurant și un bufet asigură gustări și minicaturi calde turistilor ce poposesc ac.

Cabana poate constitui un punct de plecare în excursii foarte agreabile în împrejurimi: la cabana Prejba, la Cabana Gițul Berbecului, la Păltinș, Rășinari și pe Valea Oltului.

**ACCESUL LA CABANĂ** se face pe drumul sus-amintit. Ie cu mijloace proprii, fie folosind trenul până la gara Tâlmăciu (pe linile Brașov—Sibiu și Piatra Olt—Sibiu), iar apoi autobuzele D.R.T.A. (traseu: Sibiu—cabana Gițul Berbecului) care au stație în fața cabanei.

# CASCADA VÎNTURISULUI, IARNA O IMENSĂ ORGĂ CU TUBURI DE CRISTAL

Ascunsă între stînci și faldulele pădurii, în partea de sud a abruptului prahovean al Bucegilor, cascada Vînturisuului rămîne în orice anotimp un punct de mare atracție pentru turiști și alpinisti: vara cu apele sale înspumate, iarna cu spectaculoase forme de gheață. Cascada este formată de apele izvorului Dorului, în locul unde acesta trece din zona de plat, peste praguri abrupte, în zona văii sale inferioare.

care trece în curmeziș, poteca de vară spre „Lacuri”. În acest loc trebuie să pătrundem numai dacă zăpada este favorabilă și stabilă, mai ales că poiana este expusă direct spre sud. Coborînd în linie dreaptă, ajungem în pădure, la o joncțiune de viteze, și o vom căuta pe aceea a Izvorului Jupuț cu un vîlcel sec. Acolo vom cobori cîteva mici săritori, apoi pe lîngă perele și printre copaci vom cobori mai departe spre dreapta, timp de cîteva

„lacurilor”, denumire provenită de la numeroasele lăcuțele cu care este presărată valea superioară, lenegă și ușor accesibilă. Din aceste locuri putem reveni pe mîchie la Virful cu Dor sau în urcuș direct pe șoseaua alpină a Bucegilor în șaua Oboarele (cca 1—1½ ore de mers).

În această excursie, echipamentul de iarnă, colțarii și pioletul sînt absolut necesare.

ing. Nae POPESCU



poate fi vizitată de turiști urmărind firisorul vechii „poteci” a Vînturisuului, ramificată ceva mai jos de stîncile „La Cetate” din preajma cabanei „Virful cu Dor”, iarna acest drum trebuie evitat din cauza numeroaselor culoare de avalanșe pe care le traversează. De altfel poteca se înscris pe o birnă uneori foarte îngustă, urmărind baza abruptului și limita superioară a pădurii de brad.

minute, călăuziți de susurul cascadei, aproape înghețată. Ne aflăm la cca. 1.600 m alt. după 1¼—1½ ore de mers. Dintr-o dată, printre ramurile brazilor ne apar, într-un decor de basm, draperiile albe ale cascadei. O imensă orgă cu tuburi de cristal, sprînjinită de marii pereți întunecați, se lipește de maldărul de gheață și zăpadă format la baza abruptului. În partea dinspre sud, sub o uriașă boltă, apa infiltrată în stîncă țîșnește în șuvoale și stropi, prelingîndu-se în lungul stalactitelor de gheață. Razele soarelui împrăscă curcubeu, o feerie de lumină și mișcare, de apă și gheață.

Înapoiindu-se pe același drum, iesim deasupra Vîlcelului Jupuț unde se deschid largi perspective. Deasupra văii Dorului, dorul Vînturisuului — la poalele cărui și-a săpat pîriul teribilul fâgăș — mai aruncă umbre înghețate în lumina puternică a amiezii.

Dacă zăpada este stabilă, iesirea din zona cascadei se poate face și din poiana din zona mijlocie a Izvorului Jupuț în lungul poteci de vară (la stînga — sud-vest), urcînd însă cu mare greutate printre brazi, pe fațea de stîncă, pînă deasupra cascadei în netedul „podis” al

O. S.



## TUR DE ORIZONT

● Introdusă în Marea Britanie acum cinci ani, orientarea turistică a cunoscut o rapidă dezvoltare tinzînd să devină un serios rival al croșului și atletismului.

În 1967 numărul participanților la concursuri a fost de ordinul miilor. De reținut că echipa care a cîștigat titlul de campioană la seniori în 1967 a cuprins două stele ale atletismului, pe Gordon Pirie și Chris Brasher (actualul președinte al Federației britanice de orientare turistică).

● Clubul universitar italian

de alpinism (C.A.A.I.) discută de doi ani problema constituției unei secții feminine. La ultima ședință, după o furtunoasă dezbateră, s-a hotărît că problema să fie lăsată în suspensie pînă în toamna viitoare.

● Congresul Federației Internaționale de Alpinism deslășurat la Madrid, cu participarea a 23 țări, în rîndul cărora s-a numărat și U.R.S.S., admisă ca membră în 1966, a hotărît, printre altele, să primească noi membri: Japonia și Turcia.

La recomandarea forului internațional, federația cehoslovacă de specialitate va organiza în aprilie a.c. o reuniune internațională a tinerilor alpinisti.

● Alpinisti care doresc documentare fotografică, topografică și de alt gen pentru eventuale ascensiuni în munți extra-europeni au la dispoziție un centru de documentare intitulat Mario Fantin-Centro Italiano Studio (C.I.S.D.A.E.) și înființat, recent, la Bologna (via Alamandini 14).

Concediul de odihnă în stațiunile de munte nu se limitează, chiar și în acest sezon, la drumurile făcute între vilă și cantină sau restaurant și de aci la club sau la cinematograful.

În fiecare stațiune se organizează excursii scurte în împrejurimi sau mai lungi, în alte localități cu obiective turistice tentante.

Pentru cei ce-și potrec concediul la PRAHOVA, aflăm că filiala O.N.T. din stațiune organizează excursii de o zi la: Sinaia (cu vizitarea Muzeului Peșei), pe valea Prahovei și la Doftana, la București, la Poiana Brașov și cabanele din Postăvar, la castelul Bran, la Tuznad, la Sibiu (cu vizitarea Muzeului Brukenthal), la Curtea de Argeș și la lacul de acumulare, la Sîncului Moldovei.

La TUȘNAD se organizează, în afara drumurilor de o jumătate de zi la Lacul Sf. Ana, excursii la Brașov și castelul Bran, la Lacu Roșu, la Tz. Mureș și Sovata.

## EXCURSII DE SEZON ÎN STATIONILE DE ODIHNĂ ȘI CURĂ

Din HERCULANE se pot efectua excursii pe valea Cernei (cca. 40 km), la Hîșmana, important centru de artă populară și la mănăstirea din apropierea satului, monument de arhitectură (sec. XIV). La Lupoi și Bîlăzoara, în Sarmizegetusa romană și, cînd starea vremii permite, pe insula Ada Kaleh.

Un bogat „repertoriu” de excursii oferă și filiala O.N.T. din stațiunea CALIMANEȘTI. Menționăm excursiile de o jumătate de zi la: Govora, Oltnești, mănăstirea Bîntîn-lemn, pe valea Oltului pînă la Turnu Roșu. Excursii de o zi se efectuează la Sibiu și Alba Iulia, la mănăstirea Hurez, Polovracl și la peștera Muierei, la Curtea de Argeș sau la lacul de acumulare. În sfîrșit, se organizează excursii de o zi și jumătate la Băile Herculanale și la insula Ada Kaleh.

Sînt cîteva exemple care ne demonstrează că un concediu de odihnă și de cură poate fi, totodată, un prilej de a cunoaște noi locuri cu priveliști frumoase sau cu monumente vrednice de interesul nostru.

# UN TAXI PENTRU BUCEGI...

Ani de-a rîndul, am avut convingerea fermă că adunarea este cea mai simplă operație aritmetică. (A fost doar prima pe care am învățat-o la școală și, cred, că nu dintr-un capriciu al profesorului).

Am încercat să fac această operație, din nou, mai zilele trecute, la Sinaia dar am cunoscut un eșec îngrozitor. Îngrozitor, pentru că a trebuit să adun doar pînă la... șapte și n-am reușit să ajung decît la cifra șase.

Consecințele au fost dintre cele mai neplăcute. Primo: am pierdut pentru această treabă trei ore și jumătate (deși am impresia că nici un creier electronic n-ar fi putut face mai mult). Secundo: a trebuit să urc pe jos de la Sinaia la cota 1400 (și asta după ce am trăit trei ore și jumătate cu iluzia că voi beneficia de avantajele civilizației).

Ce s-a întîmplat?

Știți, probabil, că din Sinaia se poate ajunge la cota 1400 cu taxiul. Nu chiar un taxi obișnuit ci cu o mașină I.M.S. care are o capacitate de 7 pasageri. Numai că întreprinderea care exploatează aceste mașini — I.G.O.-Sinaia — ține să le folosească la capacitatea maximă. Acest taxi pentru Bucegi nu pornește în cursă decît dacă are toate locurile ocupate. Într-o zi din cursul săptămîinii, a aduna 7 pasageri este, înșu, un lucru greu realizabil și care, în orice caz, pretinde o doză enormă de răbdare.

În ziua amintitei întîmplări, mai exact numai între orele 9.30 și 13.30, taxiurile pentru Bucegi ar fi putut realiza minimum 123,50 lei. (Două mașini cu cîte 6 persoane care doreau să urce și una din aceste mașini care ar fi coborât cu 7 persoane ar fi transportat în total 19 persoane. Să trecem, cu voia do, la altă operație aritmetică: să înmulțim 19 cu 6,50 — costul unui bilet — și vom obține 123,50 lei).

Din cauza unor „dispoziții foarte precise”, întreprinderea sîndană a preferat să nu încaseze nici un leu în dimineața aceea (probabil și în altele) pentru că nu putea realiza explo-

tarea mijloacelor de transport la capacitatea maximă.

Înfeleg: la mijloc este problema rentabilității. Dar rentabilitatea nu poate fi menținută, oricum, la limita cea mai înaltă. Dimpotrivă, acest procedeu care încalcă logica elementară are un rezultat exact contrariu: atîngerea limitelor minime. Și te întrebîți atunci: de ce n-ar putea circula un taxi pentru Bucegi cu cel puțin cinci pasageri?

Să prefera întreprinderea respectivă unui venit ceva mai modest o... realizare egală cu zero?...

S. BONIFACIU

## ȘTIAȚI CĂ?...

...În cursul acestui an, numeroase drumuri forestiere vor fi deschise circulației turistice permițînd accesul în locuri care, pînă în prezent, erau mai puțin cercetate de iubitorii naturii?

Dintre aceste drumuri amintim pe cele construite în Munții Vrancei, în jurul lacului de acumulare de la Viadraru (în bazinul superior al Argeșului), în bazinul Lotruului, la obșesia Jiului etc.

...Turiștii care străbat Valea Prahovei au de cîteva timp, noi obiective de vizitat de-a lungul acestui traseu?

În comuna Brebu, într-o clădire din secolul al XVII-lea, a fost organizat un mic muzeu de istorie consacrat epocii domnitorilor Matei Basarab și Constantin Brîncoveanu. La Breaza, turistul este așteptat de un muzeu al portului popular din valea superioară a Prahovei, zonă cu vechi și importante tradiții în acest domeniu. În sfîrșit, la Sinaia, s-a adăugat cunoscutelor obiective turistice, Casa-muzeu Cezar Petrescu, avînd o vastă bibliotecă și interesante documente privind viața și opera scriitorului.

# VĂ RECOMANDĂM CIUCAȘUL PENTRU SCHI ȘI EXCURSII DE IARNĂ

Ciucasul este, fără îndoială, unul din masivii spectaculoși din Carpații Meridionali. Decorul iernii îi accentuează această însușire, rîcindu-l locul preferat al multor turiști și schiori. Într-adevăr, pantele de pe versantul sud-vestic al Muntelui Roșu, din Valea Berii, din Săua Tigăilor — sau Tigărilor, cum i se mai spune — ca și cele din preajma cabanei Ciucaș se pretează luncușului pe schiori. Dacă pe partea superioară a masivului nu se pot încumeta decît schiori cu experiență, în schimb, pîrtia din imediata vecinătate a cabanei

Muntele Roșu, asemănătoare intruciva cu cea de pe Clăbucetul Predealului, convine și celor care au mai puțină experiență. Cea mai importantă bază turistică din Ciucaș, cabana Muntele Roșu, constituie un agreabil loc de popas care se prezintă acum într-o nouă înfățișare. Spațiul de dormit a fost compartimentat în camere de 2—3 locuri, sala de mese s-a extins, s-a construit o nouă terasă, au fost introduse încălzirea centrală și iluminatul fluorescent, s-a adus mobilier nou.

Farmecul statornic al acestor

locuri îl constituie spectaculoasele înălțimi ale muntelui, pe care le cuprinzi cu privirea, înfiorat de solemnă încremenire a stîncilor și a brazilor încărcăți de zăpadă. Culmile domoale ale Bratocei, crenelurile de calcar ale Ciucașului, spinăriile colțuroase ale Zăganului ce se pierd în depărtările albe ale răsăritului, desenează siluete scipitoare pe înaltul cerului.

Celor ce au experiența și antrenamentul necesar le recomandăm cîteva trasee indicate pentru schi și care-și dau înfîlînire în fața cabanei Ciucaș situate la o altitudine de 1550 m.



N. DOCSANESCU

# O TABĂRĂ „SUI GENERIS”

(Urmare din pag. 1)

ci sprijiniți de ceilalți colegi, de profesorii de specialitate, de conducerea școlii. Intenționăm să realizăm un fel de curs-model, dacă mă pot exprima astfel, necesar învățărilor tehnicii conducerii treburilor unei comisii sportive. Un curs practic, fiindcă majoritatea lecțiilor se vor desfășura în săli sau pe stațiune, pe pîrtiile din jurul localității sau pe patinoare. Un curs «sui generis», primul de acest fel. În același timp, căușăm să efectuăm un schimb de experiență între participanți, deoarece sistemul ferm convins că în multe școli există inițiative valoroase. Generalizate, ele ar da un și mai mare avînt activității sportive în rîndul elevilor. Am amintit de pîrtii și patinoare. Nu întîmplător, desigur. În intenția noastră este ca toți participanții la tabără să se inițieze (sau să se perfecționeze) în schi și în patinaj, două discipline sportive de sezon în care, spre regretul nostru, numărul elevilor, în ansamblu, este încă de domeniul unor cifre modeste. Deci, schi și pa-

tinaj în principal. Paralel însă, vor fi organizate campionate de baschet, de handbal și de volei, concursuri de gimnastică, de șah și de tenis de masă și, în funcție de condiții, unele întreceri la atletism. Pentru o vreme mai variată a programului, în cadrul taberei vor avea loc și o serie de activități culturale-artistice dintre cele mai diferite și mai atractive. Iată, enunșate numai, intențiile, dorințele noastre. În realizarea tuturor acestor obiective, ne bazăm pe un număr de peste 40 de cadre didactice, profesori de educație fizică, de limba română, de muzică și de alte specialități.

Am ținut mult să aflăm și punctul de vedere al citorva dintre acești colaboratori ai comandamentului taberei. Am început, se înțelege, cu profesorii de educație fizică. Iată-le părerile:

● Prof. GH. FODOREANU: „Îmi exprim bucuria pentru această frumoasă inițiativă. Elevii responsabili ai comisiilor sportive din licee aveau nevoie de o asemenea curs. Iar organizarea lui, sub forma unei

tabere, deci la modul cel mai atractiv posibil, pe fondul unei odihne active de care, ca elevi, au nevoie după un trimestru de învățătură, este o soluție extrem de inspirată. Fiind primul curs de acest fel, nădăjduiesc să nu fie și ultimul!”

● Prof. LUCIA PĂSCĂLAU: „Am venit aici cu multă trageră de inimă, convinsă că voi putea aduce și eu, cit de cit, un folos inițierilor elevilor care se ocupă de organizarea activității sportive din școala respectivă. Am venit, se înțelege, cu intenția de a susține o pladoarie în primul rînd pentru atletism. Cu toate acestea, această ramură sportivă, nici acum nu s-a ajuns să fie înfles locuri ce trebuie să-î ocupe atletismul în viața școlii. Chiar în orașul unde lucrez, la Cluj, atletismul, acest adevărat sport nr. 1 sub raportul utilității, nu se bucură de toată prețuirea. Poate, aici, prin mijlocirea noastră, a profesorilor, vom reuși să însușim elevilor mai multă pasiune pentru acest sport. Ar avea de cîștigat toți elevii!”

● Prof. MARIANA EDMÉE ILIE: „Eu, prin forța lucrurilor, fiind gimnastă, voi cu-

ta să o... concurez pe colega mea, Lucia Pășcălău... Fiindcă, din păcate, nici în gimnastică, chiar și în cea școlară, nu stăm prea pe roze. Tabăra va fi, vreau să cred, un excelent prilej de reanimare a pasiunii pentru această ramură sportivă în care va trebui să ne reucăerim pozițiile. Iar școala poate să ajute imens la realizarea unui asemenea obiectiv!”

● Prof. HORIA ȘTEFĂNESCU: „Îmi surîde ideea că schiul și patinajul să aibă un loc de seamă în viața de tabără. De altfel, am fost plăcut surprins constatînd că foarte mulți elevi au sosit în tabără cu schiori și patine, mai bine de 150. Este aceasta o dovadă că cele două discipline ale sezonului ab interesează pe elevi. În ce mă privește, am fiți siguri, voi căușa să mă... remarc ca un neobosit inițiator. Rămîne de văzut, în ce măsură ne va ajuta vremea, extrem de capricioasă cu ploaie și lapoviță. Ninscarea se lasă, în continuare, așteptată...”

● Dar elevii, cei care vor fi principalii beneficiari ai tabe-

rei de la Miercurea Ciuc, cu ce gînduri au poposit ei aici? Ce și-ar dori să realizeze în cele 10 zile în care sînt oaspeții frumosoșului orașel?

Sondașul printre participanții la tabără s-a soldat, în marea majoritate a cazurilor, cu același răspuns: „Doresc să cunosesc cît mai temeinic „secretele” mișcărilor sportive, deoarece cunoscinđule voi fi la rîndu-mi, în măsură să le transmit colegilor mei de școală. După aceea, aș vrea să învăț să schiez sau să patinez. În orașul meu există posibilități de practicare a acestor sporturi. Dar, cînd n-ai ajuns încă să dezlegi tainele unor asemenea sporturi...”

Asemenea răspuns mi-a dat și Vasile Zamfiroaia de la Liceul din Dolhasca și Ioana Marin de la Liceul nr. 37 din București și Alexandru Dobrănescu de la Liceul nr. 3 din Satu Mare și toți cei consultați.

Începutul — sub cele mai frumoase auspicii. Cu concursuri și competiții de selecționare de regiuni, cu întreceri artistice, cu schimburi de adrese. Deci, deosebit de promițător...









## Gimnastica trebuie să fie în pas cu cerințele actuale ale sportului mondial

De vorbă cu antrenorul sovietic KONSTANTIN KARAKAȘIANT

Konstantin Karakașiant, unul din cei mai reușiți specialiști sovietici în domeniul gimnasticii, este de mai bine de 15 ani antrenor al echipei masculine a U.R.S.S., autoare a multiple succese de mare prestigiu internațional. Între sportivii descoperiți și crescuți de Karakașiant se numără Valentin Muratov și Viktor Lisitski, ca să nu amintim decât doi din mai mulți maeștri ai gimnasticii masculine sovietice din ultimii ani.

La invitația federației noastre de specialitate, valorosul tehnician sovietic a vizitat în luna decembrie România, asistând la campionatele republicane de la Cluj și lucrând timp de aproape trei săptămâni cu gimnaștii francezi din Capitală.

Discuția pe care am avut-o cu antrenorul sovietic la încheierea vizitei sale în București a abordat ați probleme de mare actualitate ale gimnasticii mondiale și aspecte ale gimnasticii noastre de performanță.

— Se discută mult în ultimul timp despre așa-nu-

mita „vîrstă propice a gimnasticii de mare performanță”. V-am ruga să ne împărtășiți opiniile dv. despre această extrem de importantă chestiune.

— Pentru gimnastică, într-adevăr, problema vîrstei are o importanță capitală și, poate, tocmai aceasta și explică de ce ea este atât de dezbătută azi. Ne obișnuim cu ani în urmă să vedem mari vedete la o vîrstă de 20—22 de ani, și iată că în prezent avem campioane mondiale de 15—16 ani! E o schimbare de care trebuie să ținem seama. Ea arată, după părerea mea, că în multe țări organizarea activității sportive a fost structural... reorganizată în ultimii ani, punîndu-se un mare accent pe munca cu copiii și tineretul. Indiferent de baza materială a unei țări, problema organizării este una dintre cele mai semnificate.

Putem afirma internațională a unor gimnaste foarte tinere, ca Natalia Kucinskaia, Larisa Petrik (URSS) sau Marianne Noak și Karin Janz

— Din cele ce mi s-au povestit ca și din propriile-mi constatări, vă pot spune că în gimnastica românească există o bază de masă satisfăcătoare. Lipsesc însă viriuturile, probabil dintr-o orientare greșită a muncii acum 8—10 ani. În lotul de tineret, cu care am lucrat, există azi mulți gimnaști cu foarte bune calități; antrenorul Mircea Bădulescu are băieți excelenți, cu care muncește, cum se spune, ca la carte. Și cred că și alți antrenori de gimnastică din țara dv. au cadre tinere valoroase, de perspectivă. Este de datorita federației să le urmărească cu grijă condițiile și conținutul antrenamentelor, creșterea măiestriei, regimul de viață. Numai astfel va fi posibil ca gimnastica masculină din România să dispună în viitor de cadre talentate, pregătite la cel mai ridicat nivel. Pentru că, îmi dau prea bine seama, în prezent aveți prea puțini sportivi care candidază la tricoul echipei naționale fapt care, în mod sigur, din motive binecunoscute, frînează eforturile pentru măiestrie. „Sint oricum în lot, își spun cei citiva gimnaști buni, de ce să mă omor?” Iată o concepție mult răspîndită și foarte dăunătoare progresului.

— Cum apreciați șansele reprezentativei U.R.S.S. la J.O. de la Ciudad de Mexico?

— La această oră, e, firește, dificil de făcut o comparație cu nivelul atins de adversarii noștri. În ce ne privește, cred că vom alina cea mai puternică echipă pe care a avut-o Uniunea Sovietică în ultimii 5—6 ani. Contăm pe o formație tânără, dar foarte bine pregătită: Mihail Voronin (22 ani), Viktor Lisitski (29), Serghei Diomidov (23), Viktor Klemenko (18), Valeri Karasiov (21), Valeri Ilinh (20). Cum la gimnastică nu se pune „problema altitudinii”, cred că determinată va fi pregătirea. Și vă asigur că chiar fără Boris Sahlin (care ne-a adus mai multe medalii la Tokio) gimnaștii sovietici vor avea un cuvînt de spus la Ciudad de Mexico. Cred că la feminin, lupta pentru locul I se va da între selecțiile U.R.S.S., Cehoslovaciei, R. D. Germane și Japoniei.

— Care ar trebui să fie, după părerea dv., raportul dintre pregătirea la club și cea centralizată, a gimnaștilor din lot?

— În măsura în care o țară dispune de suficiente cadre de specialiști și de o bază materială corespunzătoare, e de la sine înțeleasă că este recomandabilă pregătirea gimnaștilor la club sau asociație, cu un riguros control din partea federației de specialitate. De altfel, gimnastica presupunînd ani și ani de muncă asiduă, aproape ca e inimaginabil că cineva și-ar permite să facă această centralizată. Prin pregătirea comună înțeleg reunirea gimnaștilor, pentru scurte perioade, la diferite intervale de timp, în scopul schimbului de experiență, al unificării diferitelor interpretări ale exercițiilor impuse, al armonizării pregătirii în preajma unor im-

## PREGĂTIRILE HANDBALISTELOR

Ne răspunde antrenorul federal Francisc SPIER

O dată cu disputarea celor două partide amicale cu formații de club din Danemarca, selecționata noastră feminină de handbal a încheiat una din etapele sale de pregătire în vederea celei de a IV-a ediții a campionatului mondial, ce se va desfășura anul acesta, în luna noiembrie, în mai multe orașe din Uniunea Sovietică. Etapa consumată în zilele de 18 și 19 decembrie 1967, cînd au avut loc amintite jocuri amicale, a început la 1 noiembrie 1967 cuprinzînd deci un interval de timp de aproape două luni, interval în care handbalistele noastre frunțase au participat la o serie de meciuri internaționale, precum și la unele scurte perioade de pregătire în comun.

Firește că, la ora aceasta, atât cei doi antrenori ai echipei reprezentative, Francisc Spier și D. Popescu-Colibași, cit și biroul federal împreună cu colegiul central de antrenori, au

lor”, disputată la Cluj. În continuarea pregătirii, operînd în direcția volumului de muncă, am realizat din nou un progres, consemnat în buna comportare a echipei din ultima parte a turneului întreprins peste hotare.

— Aprecierea aceasta vizează toate jucătoarele?

— Nu, fără discuție lucruri pozitive nu se pot spune despre toate componentele lotului. Nu am intenția să fac aici o analiză a felului în care s-au comportat toate jucătoarele cuprinse în lot. Vreau însă să precizez că atât meciurile din „Cupa orașelor”, cit și partidele interțării din cadrul turneului ne-au ajutat să ne formăm o părere reală despre posibilitățile unor handbaliste. De pildă, apreciem că portarul Georgeta Micu va trebui să muncească enorm pentru a fi din nou selecționată, deoarece are lipsuri în tehnica de bază. De asemenea, Maria Nicolae are deficiențe de ordin fizic, care o pun în inferioritate față de handbaliste cu un gabarit corespunzător. Din acest motiv, tehnica și capacitatea ei tactică nu sînt puse în valoare în partidele cu echipe de prim ordin. Lipsiri serioase au și alte jucătoare. Nu este admisibil ca Lidia Scortescu să se prezinte la lot fără să știe să prindă mingea, Elena Dobricanu cu carențele greu de imaginat în ceea ce privește forța și viteza. Tereza Sechel cu un stil defectuos de aruncare la poartă și, deci, cu eficiență redusă, Doina Băicoianu și Ana Nemetz încă lipsite de curaj și dorința de a se afirma.

— Este, așadar, de presupus că în viitor se vor face unele modificări în componența lotului?

— Avem această intenție. Am ajuns la concluzia că sistemul de apărare 4-2 și cel de atac cu unui și doi pivoți sînt cele mai adecvate posibilități de handbalistele noastre. Pentru perfecționarea lor se impune însă să aducem unele îmbunătățiri componenței lotului. Vom căuta să folosim pivoți cu calități fizice și tehnice corespunzătoare. În plus, ne preocupăm să promovăm jucătoare cu un gabarit adecvat jocului modern și cu o forță deosebit în aruncările de la semidistanță.

## Interviuri

gimnaștilor în timpul antrenamentelor, este ideal ca un antrenor să aibă cel mult 10—12 elevi.

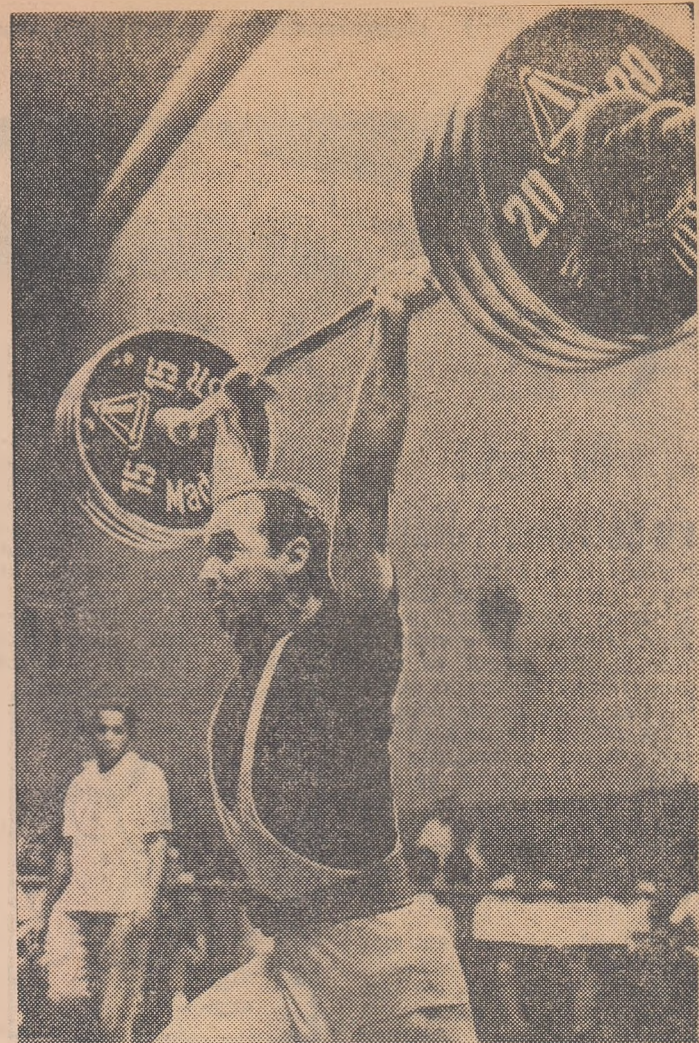
— Ce impresii v-au lăsat gimnaștii români; cum apreciați posibilitățile lor de afirmare mondială?

— În general, sinteti mulțumii de rezultatele obținute? — Numai în parte. Am realizat la începutul acestei etape lucruri foarte bune. Jucătoarele au dovedit o rapidă revenire în formă, manifestînd apoi multă vîrstă de joc, o combativitate și o eficiență satisfăcătoare atât în atac, cit și în apărare. Aș putea spune chiar că echipa noastră reprezentativă a atins atunci, la jumătatea lunii noiembrie, cea mai bună formă din ultimii ani. Din păcate, am relăsat programul crezînd că astfel vom putea menține forma sportivă atinsă. Rezultatul a fost însă invers decît cel pe care-l așteptam. Din acest motiv echipa nu a dat satisfacție decît parțial în „Cupa orașe-

tras concluziile referitoare la comportarea jucătoarelor selecționate, la perspectivele lor. Toate acestea vor ajuta la viitoare alcătuire a lotului. În dorința de a-i informa pe cititorii noștri despre aceste concluzii, l-am rugat pe antrenorul federal Francisc Spier să ne răspundă la cîteva întrebări.

— Este, așadar, de presupus că în viitor se vor face unele modificări în componența lotului?

— Avem această intenție. Am ajuns la concluzia că sistemul de apărare 4-2 și cel de atac cu unui și doi pivoți sînt cele mai adecvate posibilități de handbalistele noastre. Pentru perfecționarea lor se impune însă să aducem unele îmbunătățiri componenței lotului. Vom căuta să folosim pivoți cu calități fizice și tehnice corespunzătoare. În plus, ne preocupăm să promovăm jucătoare cu un gabarit adecvat jocului modern și cu o forță deosebit în aruncările de la semidistanță.



Recent s-au desfășurat campionatele de haltere ale Cubei. Un succes remarcabil a obținut Rene Gomez care, cu un rezultat de 365 kg la trîntion, a cucerit pentru a doua oară consecutiv titlul de campion al țării la categoria 75 kg

Foto: Presa Latina

## CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN S.U.A.

## Azi, la Philadelphia, începe a III-a finală intercontinentală la baschet

Patru echipe de baschet, considerate drept cele mai bune din lume la ora actuală: Botafoago din Rio de Janeiro (reprezentînd America de Sud), Real Madrid și Siemmental Milano (reprezentînd Europa) și Goodyear din Akron, campiona Statelor Unite, își vor disputa astăzi și sîmbătă la Philadelphia cea de-a III-a Cupă intercontinentală a cluburilor, deținută în prezent de nord-americani. Deși aliniată o echipă renouată intr-o proporție de două treimi — opt jucători din 11 — Goodyear este considerată totuși drept favorită. Azi sînt programate meciurile: Goodyear — Botafoago, Real — Siemmental.

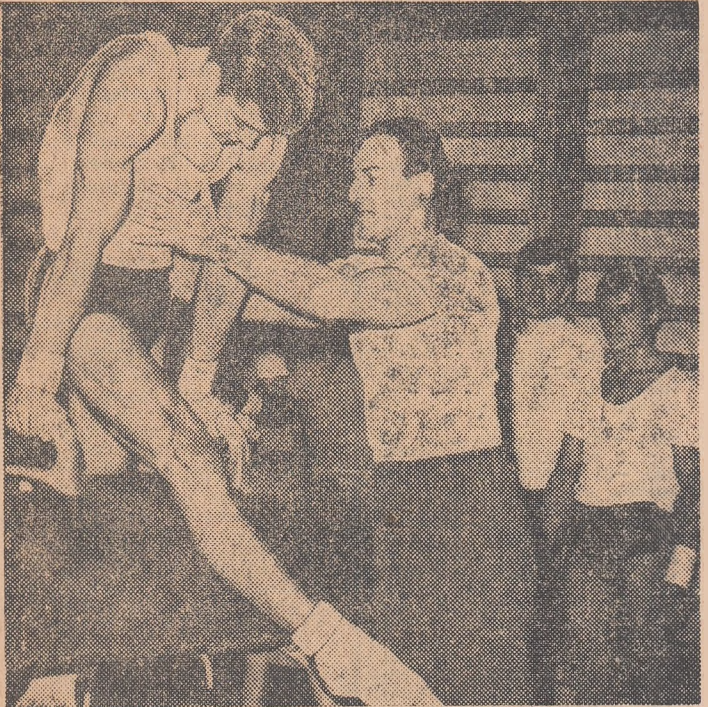
Din cei 11 jucători care formează echipa marilor firme de cauciucuri din S.U.A., numai trei au jucat și anul trecut: Calvin Fowler, Mike Patterson și Jim King. Mike Dabich și Jay Miller, doi centri avînd peste 2,15 m fiecare, și care au constituit elementul hotărîtor al victoriei obținute anul trecut la Roma, au trecut la profesionalism, la fel ca majoritatea coechipierilor lor, cei mai înalți dintre centri formației americane va fi acum Tom Black, al cărui 2,11 metri par cam puțini în comparație cu cei 2,36 metri ai brazilianului Emil Kached, „surful de control” al lui Botafoago, considerat drept cel mai înalt baschetbalist din lume. Hank Vaughn, antrenorul lui Goodyear, consideră însă că jocul de ansamblu și nu individualitățile formației sale îl vor per-

mite să-i domine pe sud-americani, pentru a disputa finala cu învingătorul meciului Real — Siemmental. Dintr-un opt „nou” al formației campioane a S.U.A., care s-au evidențiat în campionatele universitare, trei sau chiar patru sînt apreciați drept „cenușarii selecționabili” în reprezentativă olimpică a S.U.A. Vaughn se bazează, pentru a realiza un mare joc de echipă, în special pe căpitani formației sale, Calvin Fowler, care a condus la Wimbledon selecționata S.U.A., campioană pan-americană. Acest jucător negru de 27 de ani (1,88 m.), are o precizie excepțională, în special în aruncările de la semi-distanță.

Cele două mari cluburi europene se bazează și ele pe jucătorii lor americani pentru a obține un loc în finală. Real Madrid, care posedă, pe de altă parte, pe cel mai bun baschetbalist european în persoana lui Emiliano Rodriguez, va alina pe americanii Miles Aiken (2,01 m.) și Wayne Braebender (1,93 m.) care a fost selecționat în echipa universitară a S.U.A., iar Siemmental va apela la serviciile lui Craig Raymond (2,11) și Bob Wolf (1,88). doi mari realizatori.

O atracție a turneului va constitui și prezența în formația sud-americană a lui Aurelio Tomassini (20 ani — 1,93 m.) care este în Brazilia nu numai o vedetă a sportului, ci și a „coranului.”

Paul WHITE



## telex

PARIS 3 (Agerpres). — Săptămînalul de specialitate „France Football” a stabilit clasamentul celor mai bune echipe reprezentative pe anul 1967. Primul loc a fost acordat selecției U.R.S.S., care din cele 16 meciuri susținute nu a pierdut decît două. Pe locurile următoare s-au clasat după cum urmează: 2—3. Italia și Ungaria; 4. Anglia; 5. Bulgaria; 6—7. R.D. Germană și R.F. a Germaniei; 8. Iugoslavia; 9. Cehoslovacia; 10—11. Spania și Portugalia. Echipa României ocupă locul 16 în acest clasament, înaintea Belgiei, Greciei, Olandei, Poloniei, Austriei, Norvegiei, Suediei, Turciei, Albaniei, Luxemburgului, Finlandei etc. Comentatorul de specialitate al revistei subliniază că echipa Italiei nu a suferit nici o înfrîngere în sezonul trecut, însă ea nu poate ocupa primul loc deoarece a obținut victorii în fața cîtorva echipe modeste.

Turneul internațional de șah de la Hastings a fost reluat cu desfășurarea partidelor din cea de-a 8-a rundă. Campionul român Florin Gheorghiu a remizat cu Andrew Whiteley (Anglia). Tot cu un rezultat de remiză s-au încheiat și partidele: Keene-Ostojic, Basman-Kaplan și Hort-Stein. Cehoslovacul Vlastimil Hort, care a câștigat și o partidă interuptă, îi egalează acum în fruntea clasamentului pe Florin Gheorghiu. Amîndoi au câte 4 puncte. Al treilea — L. Stein (U.R.S.S.) 3½ p.

## Radio

În turneul internațional de hochei de la Winnipeg (Canada), echipa U.R.S.S. a învins cu scorul de 3—0 (1—0, 1—0) echipa Suediei. Cu o zi mai înainte, echipa Canadei întrecuse cu 3—2 echipa Suediei. Pentru primul loc în acest turneu vor lupta echipele U.R.S.S. și Canadei.

Marele premiu automobilistic al R.S.A., desfășurat la Johannesburg, a fost câștigat de scoțianul Jim Clark. Pilotînd un „lotus-Ford”, el a parcurs 328,305 km în 1h55:56 (medie, orară 172,82 km). Au ocupat locurile următoare Graham Hill (Anglia) — 1h 54:21.9 și Jochen Rindt (Austria) — 1h 54:27. Campionul mondial Dennis Hulme (Noua Zeelandă) s-a clasat pe locul cinci.

La Bad-Wiessee (Bavaria) s-a disputat un concurs internațional de schi în noaptea. Proba masculină de slalom a revenit elvețianului Andreas Sprecher, care a totalizat în cele două manșe timpul de 55,26. Lesh (R.F. a Germaniei) s-a clasat pe locul doi, urmat de Schranz (Austria). Proba feminină a fost câștigată de Burgi Faerbingger (R.F. a Germaniei).

Turneul internațional de tenis pentru echipele de juniori, desfășurat la Miami Beach, a revenit selecționatului S.U.A.

(R.D. Germană), arată în mod incontestabil că pregătirea organizată a acestor sportive pe drumul performanței a început de la 8—9 ani. Și nici măcar nu trebuie să ne surprindă această tendință: în nașterea marile performanțe se obțin azi de către copii de 15—16 ani; la fel, cum, pentru a ajunge un excelent patinator artistic, trebuie să începi să lucrezi organizat încă de la 6 ani. Cred că nu peste mult timp și în gimnastică selecția va începe de la 5—6 ani.

— Care ar trebui să fie, după părerea dv., raportul dintre pregătirea la club și cea centralizată, a gimnaștilor din lot?

— În măsura în care o țară dispune de suficiente cadre de specialiști și de o bază materială corespunzătoare, e de la sine înțeleasă că este recomandabilă pregătirea gimnaștilor la club sau asociație, cu un riguros control din partea federației de specialitate. De altfel, gimnastica presupunînd ani și ani de muncă asiduă, aproape ca e inimaginabil că cineva și-ar permite să facă această centralizată. Prin pregătirea comună înțeleg reunirea gimnaștilor, pentru scurte perioade, la diferite intervale de timp, în scopul schimbului de experiență, al unificării diferitelor interpretări ale exercițiilor impuse, al armonizării pregătirii în preajma unor im-

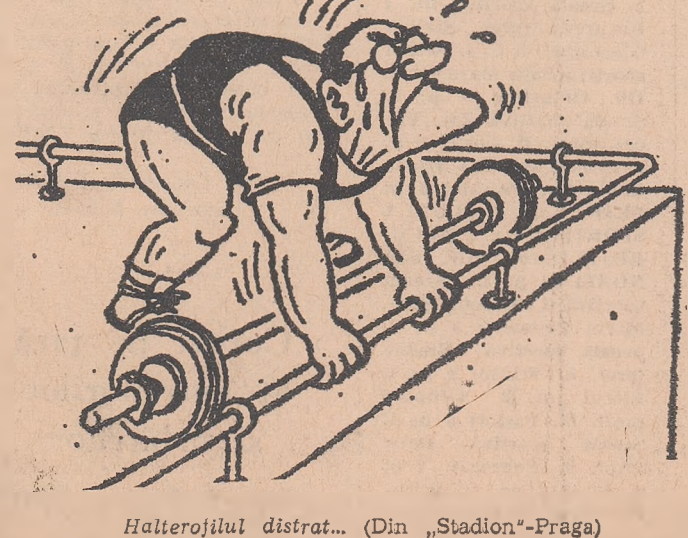
## CALEIDOSCOP

### ARHEOLOGIE OLIMPICĂ

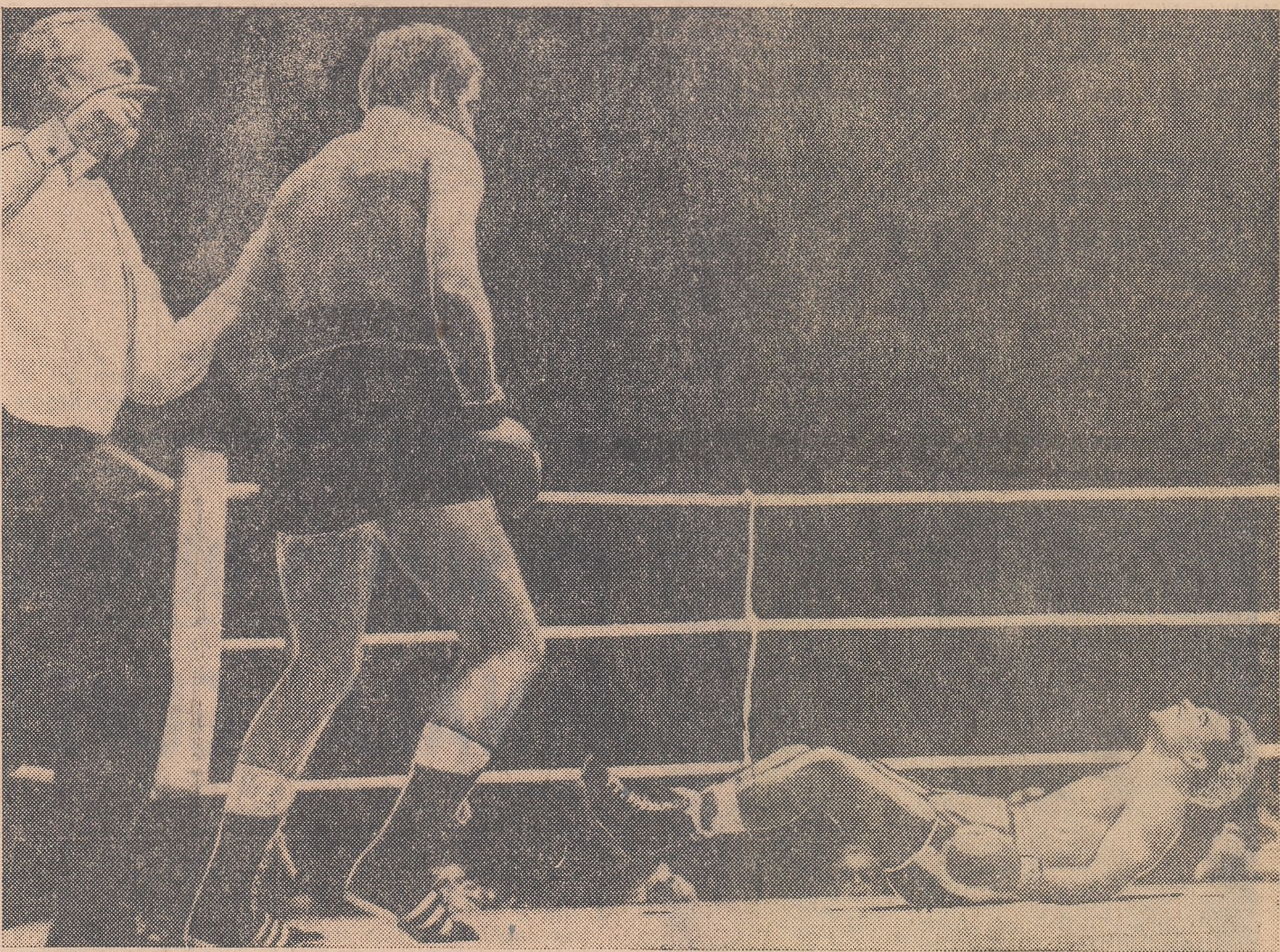
Prin numeroasele descoperiri de valoare făcute cu prilejul săpăturilor în vederea construirii satului olimpic de la Ciudad de Mexico, acest șantier a devenit un important obiectiv al arheologilor mexicani. După cum a declarat antropologul Roberto Jimenez O-vando, însărcinat cu conducerea lucrărilor arheologice din acest sector, pînă în prezent au fost scoase la suprafață 147 de schelete, multe avînd o vechime de peste 3000 de ani. Pe locul viitorului sat olimpic au fost descoperite, de asemenea, cinci piramide ridicate de vechia populație a Mexicului.

### „OMUL CEL MAI PUTERNIC DIN LUME”

Lionel Strongfort, omul care a fost considerat timp de peste o jumătate de secol drept „cel mai puternic din lume”, a înecat din viață recent la Baden, în apropiere de Viena, la vîrstă de 92 de ani. Pe numele lui adevărat Max Unger, Strongfort a emigrat la



Halterofilul distrat... (Din „Stadion”-Praga)



K.O.! Iată epilogul meciului de box profesionist opunînd, în Berlinul occidental, pe fostul campion european la categoria mijlocie junior vest-germanul Willy Quatour și jamaicanul Ricky Mac Master. În repriza a doua, Quatour (stînga) își trimite adversarul pentru 10 secunde la podea

### lebru și prin școala lui de educație fizică prin corespondență, pe care o înființat-o în S.U.A. Aceasta a căpătat filiale în aproape toate țările lumii, numărînd cîteva milioane de elevi. Omul cel mai puternic din lume a servit ca model și unor sculptori celebri și numeroase institute de anatomie au studiat proporțiile lui, care sîmănat exact cu cele ale lui „David” de Michelangelo.

### PARERILE LUI DEMPSEY

În cursul recente vizite făcute la Londra, fostul campion mondial de box la toate categoriile, Jack Dempsey, a fost invitat la un dîneu oferit de Anglo-American Sporting Club. Asaltat de ziaristi și tot felul de întrebări privind calitățile foștilor și actualilor pugiliști, Dempsey a dat următoarele răspunsuri: cel mai bun boxer pe care l-am întîlnit vreodată? — Gene Tunney... cel mai bălătoș? — Jack Sharvey; un clasament mondial al celor mai buni boxeri de categorie

### grea în trecut și actuali? — 1. — Joe Louis; 2. — Gene Tunney; 3. Rocky Marciano... Ce părere aveți despre Cassius Clay? — Nu l-am văzut niciodată într-un meci în care să fie obligat să dea tot ceea ce poate.

### CENTRU DE ANTRENAMENT PE... KILMANGIARO

În scopul de a oferi atleților autohtoni cele mai bune posibilități de pregătire în condiții asemănătoare aceluia de la Ciudad de Mexico, guvernul Tanzaniei a hotărît crearea unei tabere de antrenament pe muntele Kilmangiaro, cel mai înalt de pe continentul african. Aici, în lunile februarie și martie, se vor antrena 15—20 atleți tanzanezi selecționați în vederea participării la Jocurile Olimpice de vară.

### TENISMANUL SNELL

O nouă stea este pe cale să apară pe firmamentul tenisului din Noua Zeelandă. Numele ei este bine cunoscut dar... amatorilor de atletism. Este vorba de Peter Snell, campion olimpic la Tokio în probele de 800 și 1500 metri care, după ce s-a retras din atletism, a început să cocheteze cu racheta. Snell nu este un necunoscut în lumea „sportului alb”. În copilărie a fost un tenisman excelent, deținînd și titlul de campion al Noii Zeelande la juniori. „Repertoriul meu de lovituri a rămas intact” — a declarat el ziaristilor. „Trebuie numai să-mi recapăt condiția fizică, ceea ce nu este chiar prea greu”. Deocamdată, Snell participă la turnee de categoria a doua, dar specialiștii consideră că nu peste mult timp el va ajunge în rîndurile celor mai buni tenismani neozelandezi.

## CALEIDOSCOP